

افزایش اثر بخشی علفکش گلیفوسیت

توسط سورفتانت ها

• بابک سلیم زاده

کارشناس خبره تولید سوموم

تماسی، مفید می باشد.

اثرات سورفتانت بر روی نفوذ در لایه کوتیکول افزایش تأثیر علف کش گلیفوسیت کاملاً با میزان نفوذ در لایه کوتیکول ارتباط دارد. زیرا این اثر برای موادی که طور سیستمیک عمل می کنند بسیار مفید است. این ترکیبات می توانند با افزایش احتمال نفوذ، عمل علف کشی (گیاه سوزی) گلیفوسیت را زیادتر نمایند.

این گروه سورفتانت ها می توانند بعنوان محلول کننده و یا کمک حلال عمل نموده و اجرازه دهنده که علف کش گلیفوسیت که محلول در آب است از سدهای لیپوفیلی در لایه کوتیکول عبور کرده و همچنین در موقع تغیر قسمت عمده آب همراه سم، می توانند آن را به صورت مایع نگهدارند. این سورفتانت ها

اثرات زیر را بر روی هدف ایجاد می نمایند:
حلالیت ماده موثره را بهبود می بخشد

نفوذ سطحی را با متورم کردن و یا حل کردن سطح افزایش می دهد.
نحوه نفوذ از طریق کوتیکول، زمینه پژوهشی تیم های تحقیقاتی زیادی بوده است، اما هنوز هم از مکانیسم این پدیده و عواملی که می توانند روی این پدیده تأثیر مثبت بگذارند، اطلاع دقیقی در دست نیست.

بهبود نفوذ در لایه کوتیکول بوسیله سورفتانت ها
اگرچه مکانیسم بهبود نفوذ در لایه کوتیکول بوسیله سورفتانت ها کاملاً شناخته شده نیست، اما نتایج تجربیات گسترده نشان داده اند که بهبود چشمگیر فعالیت مواد موثر (خصوصاً علف کش های سیستمیک) با استفاده از این محصولات امکان پذیر بوده است:

GYANOL	EF-8108
SOPROMINE	CF/15-H
SOPROMINE	S/30
SOPROMINE	S/35
SOPROMINE	O/15
SOPROMINE	O/20
GERANOL	CF/AR
TENSIOFIX	D40 BIO ACT
SINOCOL	4102

استفاده از ترکیبات زیر می تواند باعث افزایش هرچه بیشتر این گونه نفوذ ها گردد:

SOPROPHOR	840
SOPROPHOR	870/P
SOPROPHOR	BC/6
SOPROPHOR	BO/327

مقدار مصرف این مواد با توجه به نوع محصول زراعی مورد حفاظت، چگونگی وضع هوا، نوع خاک، آب مصرفی و غیره می تواند بسیار متنوع باشد. بنابراین لازم است که تست های عملیاتی در مزرعه و با توجه به شرایط محیطی انجام گیرد. به هر حال می توان از مقادیر زیر بعنوان راهنمای نام برداشت:

برای SOPROMINE ها ۳۰۰ تا ۵۰۰ گرم در هکتار و برای سایر ترکیبات ذکر شده در بالا ۱۰۰ تا ۲۰۰ گرم در هکتار. این مقادیر را می توان به فرمولاسیون افزود یا در موقع مصرف به مخزن سمپاش اضافه کرد.

سورفتانت ها اساساً مواد افزودنی به فرمولاسیون هستند. یعنی می توانند عامل امولسیون کننده، ترکننده، دیسپرس کننده و یا تعلیق دهنده باشند که نقش اساسی آنها عبارت است از:

- تهییه فرمولاسیون پایدار که حمل و نقل و نگهداری آن آسان وایمن باشد.
- ایجاد اطمینان از توزیع مناسب ماده موثره در موقع اسپری کردن روی سطح هدف.

در برخی مواقع سورفتانت ها می توانند نقش دیگری نیز ایفا کنند. آنها می توانند فعالیت بیولوژیکی ماده موثر را بهبود بخشدند، زیرا جاذبه های فیزیکو شیمیایی کافی بین ماده موثره و هدف ایجاد می نمایند. افزایش در فعالیت باعث کاهش مصرف ماده موثره (کاهش دوز) شده و برخی اوقات طیف فعالیت را نیز گستردۀ تر می کند. این مزیت باعث کاهش هزینه، سمت و باقیمانده سم در محصولات می گردد.

سورفتانت هایی که با هدف بهبود فعالیت بیولوژیکی به کار میروند را می توان هم در فرمولاسیون اولیه و هم در موقع مصرف بکار برد. ثابت شده است که افزایش این نوع سورفتانت ها در موقع فرمولاسیون بسیار موثرتر است. افزایش این نوع سورفتانت ها در موقع مصرف به مخزن سمپاش، ممکن است به دلیل عدم سازگاری کامل با سایر ناخوشایندی در برداشته باشد. مثلاً ممکن است در انتخابی بودن علف-کش تأثیر نامساعد داشته باشد و یا باعث تشدید گیاه‌سوزی برخی حشره کش ها و قارچ کش ها شود.

سورفتانت ها به دو طریق می توانند بر روی فعالیت آفت کش ها تأثیر بگذارند: آهایی که کیفیت تشبیت سم پاشیده شده را بهتر می کنند.

آهایی که نفوذ ماده موثره را از طریق لایه کوتیکول افزایش می دهند. کیفیت تشبیت سم پاشیده شده به منظور رسیدن به پوشش یکنواخت و کامل، و مقاومت در مقابل بارندگی و آبیاری پاششی، سورفتانت ها می توانند از این راه ها کمک نمایند:

- کنترل میزان توده شدن.
- تر شدن برگ با کاهش کشش سطحی.
- چسبندگی و ماندگاری روی سطح هدف.

این اثرات برای اغلب آفت کش ها، بخصوص حشره کش ها و یا قارچ کش های